

τῶν ἔχθων καὶ τῶν ἑρπετῶν, ἔχων ῥύγχος μὲν δελφῖνος, ὅδοντας κροκοδειλοῦ, κεφαλὴν σαύρας καὶ απόνθιτὴν στήλην ἔχθνος.

Ο πρῶτος ἀπολιθωμένος ἔχθνοςαυρος εὑρέθη τὸ 1814.

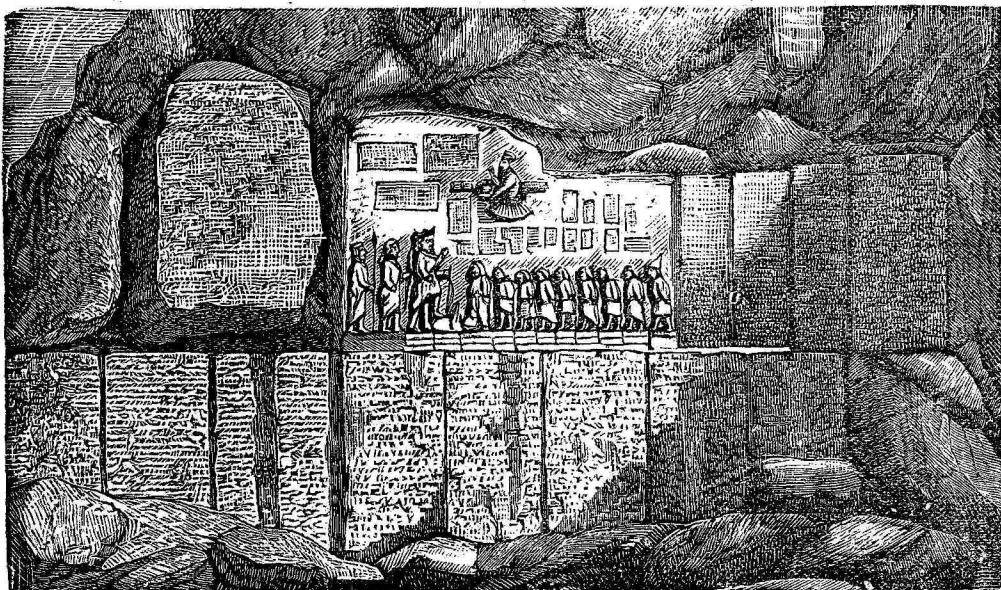
Ο βράχος τῆς Βεχιστάνης.

Τῷ 1837 ὁ συνταγματάρχης, Ρόλινσον, ὁ ὅποιος τότε ἦτο πολὺ νέος, ἐζάθυεν μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὸ Περσικὸν Κουρδιστὰν πλησίον τῆς Βεχιστάνης.

Εἰς μίαν ἐκδρομὴν, παρετήρησεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ τεκεσταίου βράχου σειρᾶς τίνος λόφων ὑψηλῶν 500 πόδας

παρίσταται δεχόμενος αἴγαλάτους καὶ καταπατῶν δυστυχῆ τινα, ὃ ὅποιος κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν ὄνομάεσται Γομάτης ὁ μάργος. Ὅπερανα κεῖται ἀνάγλυφον παριστῶν θεότητα Ἀσσυριακήν.

Οἱ κόποι, ὡς καὶ ἡ μελέτη καὶ αἱ σκέψεις, τοὺς ὅποιους κατέβαλον οἱ ἀρχαιολόγοι διὰ νὰ ἐξηγήσωσι τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας εἶναι πολλοί. Διάφοροι ἀρχαιολόγοι πολλῶν ἔμιναν εἰργάσθησαν μετ' ἐπιμονῆς ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη καὶ ἐπὶ τέλους κατώρθωσαν νὰ ἐξηγήσουν αὐτάς. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἦσαν εἰς τρεῖς γλώσσας: τὴν ἀρχαίαν Περσικὴν, τὴν Μηδικὴν καὶ τὴν Βαβυλωνιακὴν. Ὅπως δὲ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς Ροσέττης παρέσχε τὴν κλεῖδα διὰ νὰ ἐξηγήσουν τὰ ἱερογλυφικά, τοιουτοτρόπως καὶ ὁ βράχος τῆς Βεχιστάνης ἔδωκε τὰ μέσαν νὰ ἀναγινώσκουν καὶ ἐξη-

Ο βράχος τῆς Βεχιστάνης

ὅπεράνω τῆς πεδιάδος, ἡσαν χαραγμένα σχῆματα καὶ ἡγιανήσανται ἐπιγραφαὶ ἀρχαῖαι. Ο βράχος ἐκεῖνος ἦτο τῆς Βεχιστάνης.

"Αμα τὸν εἶδεν ἐνεθυμήθη δτι εἶχεν ἀκούσει, δταν ἦτο μαθητὴς, δτι ἀρχαιολόγος τις ἐξῆγησε μίαν τοιωτήν ἐπιγραφὴν. Τότε ἐπιθυμία ἐγεννήθη εἰς τὴν φυχὴν του νὰ πράξῃ καὶ αὐτὸς τὸ αὐτό, καὶ ἀπεφάσισε ν' αὐτογράψῃ τὰ σχῆματα καὶ τὰς ἐπιγραφὰς καὶ νὰ τὰ ἐξηγήσῃ, ἀν δυνηθῇ. Ἐπειδὴ δὲ εἶχε μάθει τὴν γυμναστικὴν ἀνέδη τὸν βράχον, μὲ πολὺν δρμας κόστον, καὶ βοηθούμενος ἀπὸ νέον τινὰ Κούρδον ἀντέγραψε τὰς ἐπιγραφὰς, τὰς ὅποιας οἱ ἀρχαῖοι Πέρσαι εἶχον χαράξει ἐπὶ τοῦ βράχου ἐκείνου, ἀφοῦ ἐξωμαλισαν αὐτὸν καὶ ἐπλήρωσαν τὰ χάσματα διὰ μολύβδου. Αἱ ἐπιγραφαὶ εἶναι τῆς ἐποχῆς τοῦ Δαρείου (530 π. Χ.), διατι-

γοῦν τὰ Βαβυλωνιακὰ, τὰ ὅποια, ἐπειδὴ ὄμοιάζουσε μὲ σφῆνας, ἀνομάσθησαν σφηγοειδῆ γράμματα.

Πλὴν ποία εἶναι ἡ ἐπιγραφὴ τῆς Ροσέττης; Περὶ τούτου, ὡς καὶ περὶ τοῦ τρόπου, διὰ τοῦ ὅποιου κατώρθωσαν ν' ἀναγινώσκουν καὶ ἐνοιήσουν τὰ ἀρχαῖα Αιγυπτιακὰ, τὰ Βαβυλωνιακὰ καὶ Ἀσσυριακὰ γράμματα, άτιμα σῆμερον ἐγγούμενα ῥίπτουσι πολὺ φῶς εἰς τὴν Ιστορίαν, θὰ διαλάδωμεν εἰς τὸ ἀκόλουθον φύλλο.

Αὔγουστος Καζακό.

Καθ' δικαίου ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἐγεννήθη εἰρήνη, ἐπεχράτει καθ' δλον τὸ ρωμαϊκὸν κράτος, μέρος τοῦ ὅποιου ἦτο καὶ ἡ Ἰουδαία.

Εἰς τὰς ἡμέρας ἔκεινας δὲ λαὸς δὲν ἔγινοις πόσον μεγάλη ἦτο δὴ γῆ, καὶ διὰ τοῦτο ἀνάγνωσκομεν εἰς τὸν Δουκᾶν, διὰ δὲ τοῦτο Καίσαρ ἔξιδωκε ψήφισμα νὰ ἀπογραφῇ πᾶσα νὰ οἰκουμένη.

‘Ο αὐτοκράτωρ Αὔγουστος ἐγενήθη τρία ἔτη πρὶν

“Ἄν καὶ τετραετῆς ἀπώλεσε τὸν πατέρα του, ἔξεπαι- δεύθη δῆμος μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας ὑπὸ τοῦ θείου την Ιουλίου. Ἐνῷ δὲ εύρισκετο εἰς τὴν Ἀπολλωνίαν τῆς Ἰλλυρίας ἐπληροφορήθη περὶ τοῦ θανάτου του Ιουλίου Καίσαρος, καὶ μολονότι δεκαοκταέτης τὴν ἡλικίαν ἔ-

Αὔγουστος Καίσαρ, πρῶτος αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης.

γεννηθῆ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς· ἥτο δὲ νίος γερουσιαστοῦ πευσαν εἰς Ρώμην, γνωρίζων διὰ εἰχε χηρυχθῆ διάτινος διομαζομένου Ὁκταδίου καὶ ἀνεψιός Ιουλίου τοῦ δοχος αὐτοῦ.

Καίσαρος, διὰς νιοβέτησεν αὐτὸν διομάσας Καίσαρα, τὰ δὲ ἐπώνυμον Αὔγουστος ἐδόθη εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ρωμαϊκῆς Γερουσίας ἡ σημεῖον τῆς ἐξόχου τιμῆς

Ἐπανελθὼν εἰς Ρώμην εὗρε τὴν πόλιν διηρημένην εἰς δύο στρατόπεδα—τὸ δημοκρατικὸν, τὰ διποληγμένως. Επανελθὼν εἰς Ρώμην εὗρε τὴν πόλιν διηρημένην εἰς δύο στρατόπεδα—τὸ δημοκρατικὸν, τὰ διποληγμένως.

τον αὐτοῦ. Ὁ Ἀντώνιος, ἀν καὶ φίλος τοῦ Καίσαρος ἀπεδείχθη φοβερὸς ἔχθρὸς τοῦ Αὐγούστου, ἀλλ’ οὗτος κατέρθωσε ν’ ἀποκηρυχθῇ δ.” Ἀντώνιος ὑπὸ τῆς Γερουσίας καὶ νὰ φύγῃ ἐκ τῆς Ρώμης.

Μετ’ διλόγον δύμας δὲ Αὔγουστος ἐφίλιωθη μετὰ τοῦ Ἀντωνίου καὶ Λεπίδου καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Τριανδρία διήρεσαν ἀπαν τὸ ῥωμαῖκὸν κράτος εἰς τρία μέρη, συμφωνήσαντες νὰ καταστρέψωσιν δύος ἑκαίνους, οὓς ἔθεωρουν ἔχθρούς των, εἰς τῶν δύοιων ἦτο καὶ διέγας ῥήτωρ Κικέρων, διστις ἔθανατώθη κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἀντωνίου.

Πρὸς πλειότεραν σύσφιγξιν τῶν φιλικῶν δεσμῶν του μετὰ τοῦ Ἀντωνίου, δὲ Αὔγουστος ἔδωκεν εἰς αὐτὸν Ὁκταδίαν τὴν ἀδελφήν του διὰ σόζυγον, ἀλλ’ δὲ Ἀντώνιος ἀπέβαλεν αὐτὴν μετ’ ὀλίγον, παραδοθεὶς εἰς τὰ θέλαγητρα τῆς περιφήμου Κλεοπάτρας τῆς Ἀλεξανδρείας, τούτου δὲ ἔνεκα καὶ δὲ ἀλλας τινὰς αἵτιας δὲ Αὔγουστος ἔκινησε πόλεμον κατὰ τοῦ Ἀντωνίου καὶ νικήσας αὐτὸν κατὰ τὸ Ἀκτιον ἐγένετο ἀπόλυτος κρίαρχος διοκλήρου τοῦ ῥωμαῖκον κράτους.

Μικρὸν δὲ μετὰ τοῦτο εἴτε διοκρινόμενος, εἴτε ἐν εὐλικρινείᾳ ἔδωκε τὴν παραίτησιν αὐτῷ εἰς τὴν Γερουσίαν, ἐπιθυμῶν, ὡς ἔλεγε, ν’ ἀποσυρθῇ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, ἀλλ’ ἡ Γερουσία ὅχι μόνον τὴν παρατησίν του δὲν ἀπεδέχθη, ἀλλὰ καὶ τὸν τίτλον τοῦ Αὐγούστου ἔδωκεν εἰς αὐτὸν.

Εἰς τὴν Ῥώμην ὑπῆρχε νάός τις τοῦ Ἰανοῦ, μιᾶς τῶν ἐθνικῶν θεοτήτων αὐτῆς, αἱ πύλαι τοῦ δύοισον ἥσσαν ἀνοικταὶ ἐν καιρῷ πολέμου, ἐκλείσθη δὲ ἐν καιρῷ εἰρήνης, εἶχον δὲ κλεισθῆ διὰ μόνον ἀπὸ τῆς θεμελιώσεως τῆς Ῥώμης περὶ τὰ 750 π. Χ. ἔδη δὲ, διὰ εἰρήνη ἐπεκράτει καθ’ ὅλον τὸ ῥωμαῖκὸν κράτος, κατὰ διαταγὴν τοῦ Αὐγούστου αἱ πύλαι ἐκλείσθησαν. Οὕτως δὲ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δὲ ἀρχηγὸς τῆς εἰρήνης, ἤλθεν εἰς τὸν κόσμον, ἐνιπ ἐπεκράτει ἄκρα εἰρήνη.

Ο Ἄριος ἀπέθανεν ἐν Νόλῳ τὸ 76 ἔτος τῆς ἡλικίας του, βασιλεύσας 45 ἔτη. Μοιονότι δὲ ἦτο ἀπόλυτος ἄρχων τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου, ἦτο δύμας ἀπλοῦς τὰ ἔθη καὶ τὴν ζωὴν, ἐνδυόμενος ὡς ἀπλοῦς πολίτης ἀποθνήσκων δὲ ἐγκατέλιπε τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν θετὸν υἱόν του Τιβέριον.

Ο Θεὸς προστατεύει τὸ παιδίον.

Μή νομίζετε, παιδία, διτι δὲ θεὸς δὲν φροντίζει διὰ σᾶς, ἐπειδὴ εἰσθεντοῦς αὐτοῦ καὶ μικρά. Ο θεὸς φροντίζει περὶ τοῦ μικροῦ πτηνοῦ, τὸ ὑποῖον πετὰ κρυμμένον ἐντὸς τῶν θάμνων. Ο θεὸς ἐπισκέπτεται τὴν κατοικίαν τῆς μελίσσης, δὲ ὅποια κατασκευάζει τὰς μελο-

πήτας τῆς ἐντὸς τοῦ κοιλώματος δρυός. Ο θεὸς προστατεύει τὸ μικρὸν ἔντομον, τὸ κρυμμένον ὑπὸ τὸ φύλακον. Ο θεὸς εἶναι μέγας, ὑπερμεγέθης, ἀπειρος, πληροῖ τὸ πᾶν, Ο θεὸς εἶναι παντοῦ καὶ ἀγαπᾷ τὴν καλόδην τοῦ πτωχοῦ καθὼς τὸ παλάσιον τοῦ πλουσίου.

Εἶναι πλησίον σας, παιδία, πλησίον τῆς καλύψης σας διταν κοιμάσθε. Ἀγρυπνεῖ ἐφ’ ὅμιλον καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ χόρτου, εἰς τὸ ὑποῖον δὲστι τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου τοῦ καὶ τὴν ὑγρασίαν τῶν βροχῶν του. Καὶ δὲν ὑπάρχει στημὴ τῆς ἡμέρας μήτε τῆς νυκτὸς, καθ’ ἦν δὲ θεὸς δὲν ἔκτεινει τὴν χειρά του ἐφ’ ὅμιλον, καθ’ ἦν δὲν σᾶς διαφυλάττει, δὲν σᾶς στηρίζει. Πιστεύετε λοιπὸν εἰς αὐτὸν, διότι εἶναι μακέν σας. Υπακούεται αὐτὸν καὶ θέλετε εἰσθεῖσαι λεχυροί, διότι πᾶσα καὶ λεχύς εἶναι λιθική του.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. I. Δ. Z.

Ἐκτακτος κανονὸς ἀφοτένωτες.

Λοχαγὸς τις τῆς Νοτίου Καρολίνας ἐφονεύθη ἐν την μάχῃ κατὰ τὸν τελευταῖον Ἀμερικανικὸν πόλεμον. Τὸ λείψανό του μετεφέρθη εἰς τὴν οἰκόγενειάν του, ἥτις κατόφκει εἰς Κολομβίαν. “Οτε τὸ φέρετρον ἐφθασεν, διτὰν ἡμέρας μετὰ τὴν μάχην, δὲ κύων τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀνεγνώρισε μαρχόθεν διὰ τῆς δσφρύσεως τὸ σῶμα τοῦ κυρίου του καὶ ἔδειξε σημεῖα μεγάλης ταραχῆς.

‘Αφοῦ δὲ τὸ φέρετρον ἐφέρθη ἐντὸς τῆς οἰκίας, δὲ κύων ἡγολούθησεν αὐτῷ καὶ ἔμενεν ἐπὶ δέκα δικτύων ὅπας ὕπαρχε τὴν τράπεζαν, ὅπως ἐναπόθεσαν αὐτὸν μέχρι τοῦ ἐνταφιασμοῦ. Τὴν ἐπαύριον παρετηρήθη, δτι δὲ κύων ἔλειπε μάτην δὲ ἐξήτησαν αὐτὸν ἐντὸς τῆς οἰκίας τότε ἀνέδη εἰς τινὰ διστοχασμὸν νὰ ζητηθῇ δὲ κύων εἰς τὸ νεκροταφεῖον. Πράγματι δὲ εὐρέθη κείμενος ἐπὶ τοῦ τάφου τρέμων καὶ βρεχόμενος ὑπὸ ραγιδαῖς καὶ ψυχρᾶς βροχῆς ἀπὸ πολλῶν ὥρων διαρκούστης. Επειδὴ δὲ ἤρετο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ κοιμητήριον, ἡγακάσθησαν νὰ μεταχειρισθῶσι σχοινίον διὰ νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου τῷ ἀπέδωκαν τὴν συνήθη ἐλευθερίαν.

Μετ’ διλόγον δύμας ἐγένετο καὶ πάλιν ἄρχαντος καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν τάφον. Τότε ὑπηρέτης τις τὸν ἐπανῆγαγεν εἰς τὴν οἰκίαν, δπου διὰ πολλῶν θωπευμάτων κατώρθωσε νὰ τὸν δέσῃ μὲ ἀλισσον. ‘Αλλ’ δὲ ταλαιπωρος κύων ἡρνήθη πᾶσαν τροφὴν καὶ γηρώως ἐστέναζε. Τὴν δὲ πρωΐαν τῆς τρίτης ἡμέρας εύρεθη νεκρός.

ΤΑ ΨΑΡΟΝΙΑ.

‘Ο φάρος ἵ δὲ φάρος εἶναι πτηνὸν ὥρατον, ζωηρὸν καὶ λίαν ταχὺ καὶ ἐπιδέξιον εἰς τὰς κινήσεις του. Απαντᾶται δὲ καθ’ ἔλην σχεδὸν τὴν Εύρωπην εἰς μεγάλα κοπάδια, διδηρούμενα καὶ ὑπακούσια κατὰ τὸ